

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

07 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de petiționara Lesnic Valentina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui

Lesnic Valentina Vladimir,

născut la 08 octombrie 1955,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

de la 11 iulie 2016 - până la 07 decembrie 2016 (instanța de recurs în anulare).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. La 04 noiembrie 2015 Lesnic Valentina, a depus o plângere la procuratura raionului Donduseni, privind pretensele acțiuni ilegale ale factorilor de decizie din cadrul SRL „Dondservice”, solicitând începerea urmăririi penale în baza art. 352 alin. (3) și 191 alin. (5) Cod penal.

2. Prin ordonanța procurorului r-lui Donduseni din 20 ianuarie 2016 s-a dispus refuzul în pornirea urmăririi penale, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunilor, cu clasarea procesului penal.

3. La 01 februarie 2016, Lesnic Valentina a contestat ordonanța menționată procurorului ierarhic superior în temeiul art. 298, 299¹ CPP.

4. Ordonanța procurorului r-lui Donduseni din 20 ianuarie 2016 a fost contestată în temeiul art. 313 Cod de procedură penală, judecătorului de instrucție de către petiționară, care a solicitat anularea ordonanței contestate cu dispunerea desfășurării unei anchete suplimentare, cu trimiterea materialelor în adresa procurorului pentru efectuarea urmăririi penale, argumentând că cauza nu a fost examinată sub toate aspectele, nefiind luate în considerație toate circumstanțele invocate în plângere.

5. Prin încheierea Judecătoriei Donduseni din 01 martie 2016, plângerea lui Lesnic Valentina, privind anularea ordonanței procurorului r-lui Donduseni din 20 ianuarie 2016 privind refuzul în pornirea urmăririi penale, a fost respinsă.

6. În argumentarea soluției adoptate instanța de judecată a invocat că petiționara în plângerea declarată nu a invocat ce drepturi și libertăți garantate de lege i-au fost încălcate, prin ce acțiuni sau inacțiuni a avut loc încălcarea, or în competența judecătorului de instrucție nu se includ atribuții cu privire la examinarea probelor referitoare la vinovăția sau nevinovăția persoanei, acesta se pronunță doar asupra argumentelor invocate în plângere referitoare la încălcarea drepturilor și libertăților garantate de Constituție și de alte Legi.

La fel, instanța a menționat, că procurorul în limitele competenței sale a examinat probele acumulate în urma verificării faptelor indicate în plângerea petiționarei și constatând că în speță există circumstanța care exclude urmărirea penală întemeiat a dispus neînceperea urmăririi penale, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

7. Împotriva încheierii nominalizate a declarat recurs petiționara, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri cu anularea ordonanței procurorului r-lui Dondușeni din 20 ianuarie 2016 cu dispunerea lichidării încălcărilor admise de organul de urmărire penală și obligarea procurorului să efectueze un control suplimentar asupra faptelor sesizate în plângere.

În argumentarea recursului declarat s-a menționat, că procurorul fără a verifica materialele acumulate, a constatat că raportul ofițerului de urmărire penală al IP Dondușeni, este întemeiat, deoarece în speță lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii, nefiind motivat sub aspect juridic, care elemente constitutive ale infracțiunii nu sunt întrunite.

În speță, organul de urmărire penală a dus o anchetă inefficientă, iar procurorul nu s-a expus vis-a-vis de acțiunile ilegale ale colaboratorilor de poliție din or. Dondușeni, care au asistat și au susținut acțiunile ilicite ale SRL „Dondservice”.

A mai indicat, că la data de 01 februarie 2016 a contestat ordonanța procurorului din 20 ianuarie 2016 privind refuzul în pornirea urmăririi penale în ordinea prevăzută de art. 299¹ CPP, însă, nu a primit nici un răspuns, astfel la 19 februarie 2016 a depus o plângere în ordinea prevăzută de art. 313 CPP judecătorului de instrucție al Judecătoriei Dondușeni.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 aprilie 2016, recursul petiționarei a fost admis, casată încheierea Judecătoriei Dondușeni din 01 martie 2016 și pronunțată o nouă hotărâre prin care, plângerea petiționarei

Lesnic Valentina, privind anularea ordonanței procurorului în Procuratura raionului Dondușeni din 20 ianuarie 2016 și ordonanței procurorului raionului Dondușeni din 16 februarie 2016 a fost respinsă ca nefondată.

9. În argumentarea soluției adoptate Colegiul penal a menționat, că ținând cont de faptul că recurenta în instanța de recurs a solicitat casarea încheierii judecătorului de instrucție al Judecătoriei Dondușeni și anularea atât a ordonanței procurorului Zlobin A. din 20 ianuarie 2016 cât și cea a procurorului ierarhic superior Trocin E. din 16 februarie 2016, pentru a nu încălca dreptul participanților la un proces echitabil, a dispus admiterea recursului, cu casarea încheierii judecătorului de instrucție, și pronunțarea asupra legalității ambelor ordonanțe, deoarece ordonanțele în cauză nu pot constitui obiect de examinare separată.

În argumentarea acestei concluzii instanța de recurs a conchis că, în cadrul procesului de examinare a plângerii depuse au fost efectuate toate acțiunile procesuale necesare și utile pentru emiterea unei hotărâri întemeiate și legale, iar argumentele invocate de petiționară, nu pot servi temei pentru anularea ordonanțelor contestate. Faptul că nu au fost efectuate toate măsurile solicitate de către Lesnic V. nu poate fi catalogat ca încălcare a drepturilor acesteia, deoarece organul de urmărire penală și procurorul au asigurat caracterul complet și obiectiv al urmăririi penale, au fost întreprinse toate acțiunile de urmărire penală necesare pentru cercetarea sub toate aspectele a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului, pentru constatarea faptei penale, iar probele care au fost administrate au fost apreciate sub toate aspectele de către procuror, nefiind stabilite elementele infracțiunii incriminate.

10. Nefiind de acord cu decizia Curții de apel Bălți, cu recurs în anulare a contestat-o petiționara, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, invocând că acțiunile SRL „Dondservice” sunt ilegale, iar procurorul care a instrumentat cauza nu a examinat-o sub toate aspectele în raport cu motivele invocate în plângerea sa, prin ce i-a fost încălcat dreptul la proprietate.

11. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara

la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârilor judecătorești *după epuizarea căilor ordinare de atac*.

Prin urmare, Colegiul penal specifică, că noțiunea de „hotărâri judecătorești irevocabile după epuizarea căilor ordinare de atac” se referă la hotărârile judecătorești prin care a fost judecată cauza în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau încetare a procesului penal, după epuizarea căilor de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

Analizând dispozițiile legale expuse mai sus în raport cu speța dată rezultă că, încheierea judecătorului de instrucție, adoptată în ordinea reglementată de art. 313 Cod de procedură penală, nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, iar recursul declarat împotriva încheierii judecătorului de instrucție este inadmisibil, deoarece o asemenea hotărâre nu este susceptibilă de a mai fi atacată cu recurs în anulare.

12. În conformitate cu art. 432, 453, 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de petiționara *Lesnic Valentina Vladimir*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 aprilie 2016, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 decembrie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti